

ခင်နှင်းဦး

သံမဏိနှင်းဆီဆောင်းပါးများ

ပြည်ခိုင်ဖြိုးအတွက် မေတ္တာစာ

ပြည်သူဆိုတာကတော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေဆိုတာ စင်ပေါ်တက်ကပြနေရသူတွေ။ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်မှာ တော့ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကစလို့ ခုနှစ်ထွေ အကကို ကပြလာတာ ဒီနေ့ထိပါပဲ။ လူကြီးတန်း၊ လူလတ်တန်း၊ လူလတ်တန်းက ခုနှစ်ထွေအကကို ကြည့်ဖူးကြ၊ သိကြမှာ ဖြစ်ပေမယ့် လူငယ်တွေတော့ သိသူ နည်းပါလိမ့်မည်။

လူတစ်ယောက်ထဲက မျက်နှာပုံး ၇ မျိုးစွပ်ပြီး အက ခုနစ်မျိုး ကပြတာပါ။ မင်းသားက၊ ဘီလူးက၊ မျောက်က စသဖြင့် ကတဲ့ သူကတော့ ဒီလူပဲ။ စင်အောက်က မြန်မာပွဲကြည့်ပရိသတ်က ခုနှစ်ထွေအကကို မကြည့်ချင်တာ ကြာပြီ။ အမိန့်တွေနဲ့ ဆင့်ခေါ်ခံရတာကြောင့်၊ မကြည့်ရင် အပြစ် ပေးမှာ ကြောက်တာကြောင့်၊ လာမကြည့်ရင် ဟိုအခွင့်အရေး ဒီလုပ်ပိုင်ခွင့်မရမှာ ကြောင့် စတဲ့ အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် အောင့်အည်းသည်းခံလာကြတာ ကြာပါပြီ။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကနေ မနေ့ တစ်နေ့က အထိပဲ ဆိုပါတော့။ အခု မြန်မာလူထုစိတ်ထဲမှာ ဒီ-ချုပ်ပါတီ အစိုးရဖွဲ့ဖို့ လုံလောက်တဲ့ မဲဆန္ဒရထားတယ်ဆိုတာ သိနေတာတောင် အာဏာမလွှဲဘဲ ဘယ်လို ညစ်ပတ်ဦးမှာ ပါလိမ့်ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်သောကရှိနေကြပါတယ်။

၁၉၈၈ အရေးတော်ပုံနဲ့ အတူ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို မြန်မာတို့ ရလိုက်တာပါ။ စစ်အုပ်စုကတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်း

စုကြည်ကို အားကိုးတကြီးဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လူထု နဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဆက်လက်မတွဲနိုင်အောင် နည်းမျိုးစုံ ကြိုးပမ်း ခဲ့ပါတယ်။

စစ်အုပ်စုမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို အဓိက ထိုးနှက်ဖို့ အကောင်းဆုံးက သူခင်ပွန်းက အင်္ဂလန်နိုင်ငံသား ဖြစ်နေခြင်းပါ။ လူထုက တော့ သူခင်ပွန်း အင်္ဂလိပ်ဖြစ်နေလည်း ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်ကို ချစ်ကြ၊ အားကိုးကြပါတယ်။ ဒါကို စစ်အုပ်စု အတော်ခံပြင်းပုံပေါ်ပါတယ်။ ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်ကို အရင်အံတုသူတွေကို ဖမ်းဆီးထောင်ချ သလို အလွယ်တကူ မလုပ်နိုင်တာက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသမီး ဆိုတဲ့ မြန်မာလူထုရဲ့ ထုနဲ့ ထည်နဲ့ ချစ်ခင်နေကြတာကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က နှုတ်နဲ့ သာ တိုက်ပွဲဆင်နေလို့ အကြောင်းပြ ဖမ်းစရာမရှိလို့ ပါ။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲလုပ်ခါနီး၊ ဒီရွေးကောက်ပွဲမှာ ဒီ-ချုပ် မပါစေချင်တဲ့ အတွက် ဂျန်ယက်တော့အမှု ပေါ်လာပြီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ထပ်ချခဲ့ပေမယ့် နေအိမ်မှာ ပဲ ပြန်နေစေခဲ့ ပါတယ်။ ဒါကတော့ ဗိုလ်သန်းရွှေရဲ့ မဟာကရုဏာကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အပြစ်မရှိသူကို ကြိဖန်အပြစ် ချမှတ်ထားတာမို့ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်နဲ့ ပြန်နေခွင့်ပေးလိုက်တာပါ။

စင်အောက်က ပွဲကြည့် မြန်မာပရိသတ်ကတော့ လူကြမ်းက မင်းသမီးကို အကွက်ဆင် နှိပ်စက်လေ၊ မင်းသမီးကို သနားပြီး ချစ်လေ၊ လွတ်မြောက်စေချင်လေ၊ အောင်မြင်စေချင်လေပါပဲ။ ဒါအပြင် ၁၉၈၈ ရွှေတိဂုံဘုရား အနောက်ဘက်မုခ်မှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဟောပြောတာကစ ပြီး နောက်ပိုင်း ဆက်တိုက် လုပ်ကိုင်ပြောဆိုတာတွေ ရေးသားတာတွေက တစ်ဆင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစု ကြည်မှာ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းရှိတယ်ဆိုတာ လူထုက သိကြပါတယ်။ ပြည်ခိုင်ဖြိုးအဖွဲ့

၀၆ စစ် ဗိုလ်ဟောင်းတွေ စွပ်စွဲသလို ဗိုလ်ချုပ်သမီးဆိုတဲ့ အစွဲသက်သက်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်သွားတော့ လူထုက သူ့အပေါ် ချစ်ခင်အားကိုး ရုံမကတော့ဘဲ ငါတို့ အတွက် ဘဝကို ရင်းလိုက်ရပြီလို့ မဟာကရုဏာပါ ဖြစ်ပေါ်ကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ မြန်မာလူထုက စည်းခြားတတ်ကြပါတယ်။ အခု ၂၀၁၅ မဲပေးကြတဲ့ အခါ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ချစ်လို့ သနားလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ယုံလို့ မဲပေးခဲ့ကြတာပါ။ နောက်တစ်ချက်က ဒီပွဲမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ မြန်မာလူထု တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပုံက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ လူထု တစ်သားတည်းရှိခဲ့တုန်းကအတိုင်းပါပဲ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုအတွက် လည်ပင်းက ရွှေဆွဲကြိုး ချက်ချင်း ချွတ်လှူသူ ပေါ်လာသလို၊ အခု ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို လုပ်နိုင်တာ အကုန်လုပ်ပေးသူတွေ အများကြီး ထွက်လာကြပါတယ်။

ဒီ-ချုပ်ကရွေးတဲ့ လူစာရင်းအပေါ် ဝေဖန်မှုတွေ ဆူညံလာတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က လူကို မကြည့်ပါနဲ့ ။ လူကိစ္စ တာဝန်ယူတယ်။ ပါတီကိုပဲ မဲပေးကြ ပြောတာကို လူထုက ချက်ချင်း လက်ခံကြတယ်။ ဟောပြောပွဲတွေမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဘာကိုဆိုလိုကြောင်း လူထုက တစ် နည်းအားဖြင့် စင်အောက်က ပွဲကြည့်ပရိသတ်က ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်ပြီး နားလည်တယ်။ ခေါင်းဆောင်နဲ့ လူထု အပေးအယူ ညီကြပုံက ကာလကြာကြာ ဇာတ်တိုက်ထားသလား ထင်ရတဲ့ အထိ ပါပဲ။

"ဒီအပြောင်းအလဲဟာ လာမည့် ၅ နှစ်အတွက်သာမက နောင် တစ်သက်လုံး အရေး"လို့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က မီးနီပြလိုက်တယ်။ လူထုက မဲပေးတဲ့ နေ့မှာ ဘာမှ ကြည့်မနေဘဲ ဒီ-ချုပ် တံဆိပ်ကို ကြည့်ပြီး အမှတ်တံဆိပ်တုံးကို ထုခဲ့ကြတာပါ။ ဒီလောက်ထိ ခေါင်းဆောင်နဲ့ လူထုအကြား အပေးအယူညီညွတ်သွားတဲ့ အကြောင်းရင်းက ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အရည်အချင်း၊ မေတ္တာစေတနာကို လူထုက ယုံကြည်ကြလို့ ပါ။ နိုင်ငံရေးမှာ ခေါင်းဆောင်နဲ့ လူထုအကြား အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှုမရှိ ရင် ရှေ့ခရီးဆက်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့ သင်ခန်းစာကို ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲက ပြလိုက်ပါပြီ။

ဒီသင်ခန်းစာကို အရှုံးသမား ဖြစ်သွားရတဲ့ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ ဘယ်လိုသုံးသပ်မယ် မသိပါ။ စင်အောက်က ပွဲကြည့်ပရိသတ် ပြည်သူတစ်ဦး အနေနဲ့ ပြည်ခိုင်ဖြိုးကို လူထု ဘာကြောင့် အကြိုက် နည်းသလဲ မေတ္တာရှေ့ထား သုံးသပ်ပြလိုက်ရတယ်။ ဒီသုံးသပ်ချက်က လူထု (မြန်မာအများ စု)ရဲ့ သဘောထားမို့ ၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ၂၀၁၅ လို အိုးနင်းခွက်နင်း မဖြစ်ချင်ရင် ပြင်ဆင်ချိန် ၅ နှစ် ရပါသေးတယ် ဆိုတာလည်း ပြောချင်ပါတယ်။

ဘယ်နိုင်ငံရေးသမား၊ ဘယ်အစိုးရမဆို လူထုရဲ့ အခြေခံစိတ်ထားကို နားလည်ဖို့ အလေး ထားဖို့ လိုပါတယ်။ လူတွေရဲ့ ယေဘုယျသဘာဝက တရားမျှတတာကို သဘောကျတယ်။ ရိုးသား တာကို သဘောကျတယ်။ တော်တည့်ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်တာကို သဘောကျတယ်။ အကြင်နာကရ ဣတရားရှိတာကို သဘောကျတယ်။ အနစ်နာခံသူကို သဘောကျတယ်။ လူတိုင်း ဒီလို သဘောရှိ တယ် မဆိုလိုပေမယ့် လူအများ စုမှာ ဒီသဘောသဘာဝရှိကြပါတယ်။

ဒီအချက်တွေနဲ့ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီကို စတိုင်းတာကြပါစို့။ ပြည်ခိုင်ဖြိုး ပါတီပေါ်ပေါက်လာတာ မရိုးသားဘူးလို့ မြန်မာလူထုအများစုက လက်ခံယုံကြည်ကြပါတယ်။ နအဖအစိုးရလက်ထက် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေက ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုး ... အဖွဲ့ကို လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့ဆိုပြီး ဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲနီးတော့ ဒီအသင်းကြီးက နေ့ချင်းညချင်း ပါတီဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီနေ့အထိ ပါတီဝင် များက ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီကို တပ်မတော်က တည်ထောင်ခဲ့တာလို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။

တပ်မတော်ဆိုတာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ၊ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုပါ။ ဟိုတုန်းကတည်းက ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီခေတ်ကတည်းက ဝန်ထမ်းများက ပါတီနိုင်ငံရေး ကင်းရှင်း ရပါတယ်။ ဒီတော့ တပ်မတော်က ထွင်လုံးထုတ်လိုက်ပါတယ်။ တပ်မတော်က အမျိုးသားနိုင်ငံရေး ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သတဲ့ ။ ပါတီနိုင်ငံရေးမဟုတ်ဆိုပဲ။ လူထုက ကြောက်လို့ သာ ငြိမ်နားထောင် နေပေမယ့် ဒီစကားက ဆင်ခြေတစ်ခုဆိုတာ သိကြပါတယ်။

နောက်ပေတွဲ က တော်တည့်ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်မှု။ ဒီပေတံနဲ့ တိုင်းတော့လည်း ပြည်ခိုင်ဖြိုး ပါတီမှာ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ရှိတယ်လို့ ပြည်သူက မယူဆခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါကို ပြည် ခိုင်ဖြိုးခေါင်းဆောင်ပိုင်းက သိပုံရပါတယ်။ ဒီ-ချုပ်မှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တစ်ယောက်ပဲတော် တည့်ဖြောင့်မတ်တာ၊ ကျန်တဲ့ ပါတီဝင်တွေက အရည်အချင်းမရှိကြဘူး။ ပြည်ခိုင်ဖြိုးကတော့ စုပေါင်း ဦးဆောင်မှုနဲ့ သွားနေတာဆိုတဲ့ အပြောမျိုး ပြည်ခိုင်ဖြိုးက လူကြီးတွေ ပြောကြလေ့ရှိပါတယ်။

လူထုက ဒီလို မယူဆကြဘူး။ ဒီ-ချုပ်က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့

အသိဉာဏ်ပညာကို ပြည်ခိုင်ဖြိုးက စုပေါင်းခေါင်းဆောင်နေသူတွေ အားလုံးပေါင်းရင်တောင် မမီဘူးလို့ ယုံကြည်ကြ တယ်။ ပြောဆိုရာမှာ လည်း မိန်းမဖြစ်တဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ပြီး ပြည်ခိုင် ဖြိုးက ယောက်ျားအရင့်အမာကြီးတွေက စကားကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မပြောဘူး။ ဝေ့လည်ကြောင် ပတ်နိုင်တယ်လို့ မှတ်ချက်ချကြတယ်။ ပြောတဲ့ စကားတွေက အဆင့်အတန်း မရှိဘူးလို့ လည်း ဝေဖန် ကြပါတယ်။

လူတိုင်း ကြင်နာတတ်သူကို သဘောကျပေမယ့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တာကို မကြိုက်ကြ ပါဘူး။ ပြည်ခိုင်ဖြိုးကို လူတွေက တပ်မတော်နဲ့ တွဲမြင်ကြပါတယ်။ တပ်မတော်က ဖြစ်လာသမျှ အရေးအခင်းတွေကို ပြေပြေလည်လည်မဖြေရှင်းဘဲ လက်နက်နဲ့ ပဲ ဖြေရှင်းခဲ့တာကလည်း လူထုရင် ထဲမှာ ရက်စက်တယ်ဆိုတဲ့ အမြင် စွဲမြဲနေပါတယ်။ ရန်သူနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရချိန် ရစ်စက်ကြမ်း ကြုတ်တာကို လက်ခံနားလည်ကြပေမယ့် မြို့လယ်ကောင်က ပဋိက္ခတွေကို ဖြေရှင်းပုံအဆင့်ဆင့် နည်းမသုံးခဲ့တာကြောင့် ပြည်ခိုင်ဖြိုးကို ဦးဆောင်နေသူတွေကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကြသူတွေ ဆိုတဲ့ အမြင် လူအတော်များများမှာ ရှိကြပါတယ်။

ဒီ-ချုပ်ခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က သူဟာ စွန့်လွှတ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ ရွေးခဲ့တဲ့ လမ်းကို သူ လျှောက်တာပါလို့ ဘယ်လို ပြောပြော ပြည်တွင်းကရော ပြည်ပကပါ ဒေါ် အောင်ဆန်းစုကြည်ကို မြန်မာလူထုအတွက် သူ့ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလိကဘဝကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသူဆိုတဲ့ အမြင်က ရှိနေကြပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ပြည်တွင်းက သူ့ကို မုန်းတီးသူ၊ မလိုလားသူတွေကတော့ ဒီအချက်ကို လက်မခံကြပေမယ့် လူထု (လူများ စု)က ဒီလိုလက်ခံထားကြပါတယ်။ ဒီပေတံမှာ လည်း ပြည်ခိုင်ဖြိုး က စစ်ဗိုလ်

ဟောင်းကြီးများ ရမှတ်က သုညပါ။ တပ်မတော်က ထိပ်ပိုင်းအရာရှိတွေ နေ့ချင်းညချင်း ကြွယ်ဝချမ်းသာလာကြတာ လူထုက မြင်နေတယ်။ တိုင်းပြည်ငွေတွေကို အလွဲသုံးစားနေကြသူများ လို့ လူတိုင်းနီးပါးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရှိကြပါတယ်။ ထုတ်မပြောကြတာက အကြောက်တရားကြောင့်ပါ။ ရာထူးအရ လူမြင်ရင် အဘခေါ်နေပေမယ့် ရင်ထဲကလာတဲ့ လေးစားမှု မရှိကြပါဘူး။ ဟန်ပြလေး စားမှုသာ ရှိတာပါ။

ဒါကြောင့် ပြည်ခိုင်ဖြိုးလူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့အဖြစ် စတင်တည်ထောင်ချိန်က စပြီး ခုထိ ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အခမ်းအနားပုံတွေ ပြန်ကြည့်ရင် ဒီအချက်ကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရပါလိမ့်မယ်။ တစ် နည်းနည်းနဲ့ ခေါ်ထားလို့ စုဝေးရောက်ရှိနေသူတွေ၊ ညီညီညာညာ စီတန်းထိုင်နေတာ၊ ဒါမှ မဟုတ် မတ်တတ်ရပ်နေကြတာ၊ လူကြီးဝင်လာရင် လက်အုပ်ချီသွားဖြဲပြကြတာ၊ ခပ်ယိုယို အရိုအသေပေး တာစတဲ့ အသက်မဝင်တဲ့ ပုံတွေ တွေ့ရပါတယ်။ လူကြီးတွေဟောပြောတာကို အောင့်အည်းသည်းခံနားထောင်နေတဲ့ ပုံတွေ၊ နောက်ဆုံးတော့ လက်ရုံးတွေ ဆန့်တန်းပြီး ကြွေးကြော်သံတွေနဲ့ အဆုံးသတ် ကြတာ စတဲ့ ပုံသေကားကျ လှုပ်ရှားမှုတွေကို မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီ-ချုပ်က ကျင်းပတဲ့ လူထုဟောပြောပွဲတွေမှာ လူထုက လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပုံစံမျိုးနဲ့ ထိုင် ကြပါတယ်။ ဟောပြောပွဲအပြီး လူထုကို တိုင်ပေးလို့ အော်တာ မဟုတ်ဘဲ ရင်ထဲကလာတဲ့ အသံ တွေနဲ့ "အမေစုကျန်းမာပါစေ" ဆုတောင်းပြီး အားလုံး ရင်းရင်းနှီးနှီး ပွဲသိမ်းပါတယ်။ ဟောပြောမှု ကို လာရောက်နားထောင်သူတွေ စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်ကြပါတယ်။ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ထပြန်သူ မရှိပါ။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဟောပြောဖို့ ဝမ်းစာရှိရပါမယ်။ အသိကြွယ်ရပါ မယ်။ ဟောပြောတတ်ရပါမယ်။ လူထုကို ထင်ရာမြင်ရာ ပြောလို့ မရပါဘူး။

အခု နိုင်ငံရေးစင်မြင့်ပေါ်က ၅ နှစ် အနားယူရတော့မယ့် ပြည်ခိုင်ဖြိုးအနေနဲ့ လွှတ်တော် ပြင်ပနိုင်ငံရေးကို လုပ်လို့ ရပါတယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ သူ့ပါတီကို အသားလွှတ်ချတာမျိုး ထပ်လုပ်ရင် ၂၀၂၀ မှာ အခုထက် အခြေအနေဆိုးသွားနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လာမယ့် ၅ နှစ်အတွင်း ဒီ-ချုပ် ပါတီဝင်တွေက လွှတ်တော်မှာ ရော၊ အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ ပါ သွက်သွက်လက်လက် မှန်မှန်ကန်ကန် အလုပ်တွေ လုပ်ကြကြတော့မှာ ပါ။ ဒီ ၅ နှစ်အတွင်း ကိုယ့်ပါတီကို ပြုပြင်မွမ်းမံ တာတွေ မလုပ်ဘဲ တစ်ဖက်ကို ဆက်တိုက်ခိုက်နေမယ်ဆိုရင် ပါတီဝင်တွေပါ ဆုံးရှုံးလာနိုင်ပါတယ်။

လူ့ဘဝဟာ ကြိုးစားရိုးသားရင် တစ်ခုခုတော့ ပြန်ရတာပါပဲ။ ဖြတ်လမ်းကလည်း လိုက်ချင်၊ ပရိယာယ်ဝေဝဒ်တွေလည်း သိပ်များ လာပြီဆိုရင် ကြာလာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် မကြည်ညိုနိုင် ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

အနားရတဲ့ ၅ နှစ်တာအတွင်း ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ မိမိကိုယ်မိမိ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်မယ်၊ နားနေရတဲ့ ၅ နှစ်အတွင်း လွှတ်တော်ပြင်ပနိုင်ငံရေးကို ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ကိုင် မယ်ဆိုရင် ၂၀၂၀ မှာ ပြည်ခိုင်ဖြိုး လက်ထဲ နိုင်ငံရေးအာဏာ အပြည့်ပြန်မရရင်တောင် ၂၀၁၅ ရွေး ကော်ပွဲလို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် မရှုံးမှာ သေချာကြောင်း သတင်းစကားပါးလိုက်ပါတယ်။

သံမဏိနှင်းဆီဂျာနယ် [၁၇-၁၁-၂၀၁၅၊ ၁/၄၁]

အမှိုက်ပုံ၊ ကွမ်းတံတွေးများကြား တိုးဝှေ့နေတဲ့ ရွှေမြန်မာတွေ

လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေကို အမေစု အမှိုက်ကောက်ခိုင်းတော့ ချစ်တဲ့ သူတွေက အမေစု ကို သနားကြမှာ ပါ။ အင်း မုန်းတဲ့ သူတွေကတော့ ဒီမိန်းမ ထွင်ပြန်ပြီပေါ့။ တချို့ကလည်း အာဏာရှင် ဒီမိုကရေစီ လာပြီလို့ ပြောချင်နေမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အနေအထားက ပူပူနွေးနွေး လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေကို ဒီလို ကိုင်တွယ်ရမှာ ပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ အခု ဒီ-ချုပ်အလံ အောက်မှာ လာရပ်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တိုင်းကို ပြည်သူတွေ မသိကြပါဘူး။ အမေစု တာဝန်ယူတယ် ဆိုလို့ ဒီ-ချုပ် အစိုးရဖွဲ့နိုင်လို့ လူကိုမကြည့်ဘဲ ပါတီကို မဲပေးခဲ့ကြတာပါ။

အမေစုကလည်း အပါးပနေပါပြီ။ သူတို့ ဘယ်လိုပဲ စိစစ်၊ စိစစ် ရွေးလိုက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ် တွေထဲမှာ စုန်းပြူးတွေ ပါမယ်ဆိုတာ သိနေပါတယ်။ ဒီတော့ ပြည်သူကို သူပေးထားတဲ့ ကတိတည် ဖို့ သူ့ပါတီက လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေကို အခုကတည်းက ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်ကိုင်တာပေါ့။ ၁၉၈၈ ကစလို့ မြန်မာပြည်မှာ ပြန်နေခဲ့တဲ့ အမေစုအနေနဲ့ သူတွေမြင်ခဲ့ရသမျှတွေအပေါ် ပြုပြင်ချင်တာ၊ ပြောင်းပစ်ချင်တာတွေထဲမှာ အစပြုလိုက်တာက မြန်မာပြည်အနှံ့ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် မြင် နေရတဲ့ အမှိုက်တွေပါ။

တစ်နည်းအားဖြင့် လက်ရှိအစိုးရဟာ ခက်ခဲတဲ့ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်စီမံမှုတွေကို အသာထား ပါဦး။ အမှိုက်သိမ်းဖို့ တောင် မစီမံနိုင်သူတွေပါလို့ ပြလိုက်တာပါ။ အခုလို ပြည်သူက သူ့ကို အာဏာ မအပ်နှင်းမီတုန်းက မြင်သမျှ တွေ့သမျှ အဆီအငေါ့မတည့်တာတွေကို ရေငုံနှုတ်ပိတ်ခဲ့တာ။ မြင်မြင် သမျှ အမှိုက်ပုံတွေကြောင့် ဘယ်လောက် စိတ်မသက်မသာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြလိုက်တာပါ။

ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်က တိုက်ခန်းတွေရဲ့ နောက်ဖေးကြားတွေကို လေ့လာကြည့်ပါ။ အမှိုက်မျိုးစုံ၊ ပလတ်စတစ်အိတ်ပေါင်းစုံ ပစ်ထားတာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ တိုက်ခန်းတွေပေါ်တက်ရာ လှေခါးတစ်လျှောက် ထောင့်တိုင်းမှာ တွေ့နိုင်တာက ဖုန်မှုန့်တွေ၊ သဲတွေ၊ အမှိုက်တွေနဲ့ ကွမ်းတံတွေ ကွက်တွေပါ။

တခြားနေရာတွေမှာ လည်း ဒီနည်းနှင်နှင်ပါပဲ။ စားကြွင်းစားကျန်တွေ၊ အမှိုက်တွေ၊ ကွမ်း တံတွေတွေကို မြန်မာပြည်နေရာအနှံ့ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ တစ်လောက "Logos Hope" လို့ နာမည် ပေးထားတဲ့ စာအုပ်သင်္ဘောကြီးတစ်စီး ထီးတန်းဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်ကပ်ပြီး စာအုပ်တွေ လာရောင်း ပါတယ်။ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တွေကလည်း ဒီသင်္ဘောအကြောင်း ဖော်ပြကြတော့ အဲဒီသင်္ဘောရှိရာ ဆီ သွားတဲ့ လူတွေ အများကြီးပါပဲ။

သက်ဆိုင်ရာက စီမံခန့်ခွဲပုံ ညံ့ဖျင်းတော့ လာတဲ့ လူတွေကို ဆိပ်ကမ်းဝင်းအပြင်ဘက် ကား လမ်းပေါ်မှာ တန်းစီနေစေပြီး အထဲဝင်ပေါက်ကို ပိတ်ထားပါတယ်။ သင်္ဘောပေါ်က လူတစ်သုတ် ဆင်းလာမှ တန်းစီနေသူတွေကို ဝင်ဖို့ အပေါက်ဖွင့်ပေးတာပါ။ ဆိပ်ကမ်းဝင်းထဲ ရောက်သွားပြန် တော့လည်း ဆက်တန်းစီရပါသေးတယ်။ နာရီနဲ့ ချီပြီး

တန်းစီရတော့ ကလေးအမေတွေ၊ ကလေး တွေ၊ အသက်အရွယ်ကြီးသူတွေ နေပူလှမ်းခံနေရသလိုပါပဲ။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ၊ ဌာနဆိုင်ရာတံဆိပ်တွေပါတဲ့ ကားတွေက ရှော့ရှော့ရှူရှူ အထဲဝင်ခွင့်ရကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တက္ကစီဝင်ခွင့်မ ပြုတော့ အငှားကားစီးလာသူတွေက ပိတ်ထားတဲ့ ဂိတ်ပေါက်မှာ ဆင်းပြီး တန်းစီးရပါတယ်။

တန်းစီရတဲ့ နေရာက ကားလမ်းပေါ်မှာ ။
နေရာကျယ်ဝန်းတာလည်း မဟုတ်။ ဒီကြားထဲ မိုးက ရွာချလိုက်သေးတယ်။ အမှန်တော့ စာအုပ်သင်္ဘောဆီ လာတဲ့ လူအားလုံးကို ဆိပ်ကမ်းဝင်းထဲ ဝင်ခွင့် ပေးပြီး ဝင်တဲ့ serial နံပါတ် (ဝင်ရောက်တဲ့ အမှတ်စဉ်) ကတ်ပြားလေးတွေပေးပြီး အထဲမှာ အမိုး အကာရှိတဲ့ နေရာမှာ ခဏပေးနေလို့ ရပါတယ်။ စာအုပ်သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ဆင်းလာသူတွေကို သယ်ဆောင်လာတဲ့ ကားပေါ်ကို အမှတ်စဉ်နံပါတ်အလိုက် ပြန်တင်ပြီး Logos Hope ဆီ ပို့ပေးလို့ ရပါတယ်။

အခုတော့ ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း အလွန်ညံ့ဖျင်းတဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုအောက်မှ တစ်နာရီကျော် နှစ်နာရီ နီးပါး တန်းစီပြီးတော့မှ စာအုပ်သင်္ဘောပေါ်ရောက်ကြပါတော့တယ်။ သင်္ဘောပေါ်ရောက်တော့ လည်း လူနဲ့ သင်္ဘော မမျှဖြစ်နေလို့ စာအုပ်တွေ ခင်းကျင်းထားတဲ့ နေရာအားလုံးမှာ ကျပ်ကျပ်သိပ် သိပ် တိုးဝှေ့ကြရပြန်ပါတယ်။ လူတိုးရလွန်းလို့ စာအုပ်တွေကို အေးအေးဆေးဆေး မကြည့်နိုင်ဘဲ ခပ်သုတ်သုတ် ကြည့်ရပါတယ်။ ဒီလောက် တိုးဝှေ့နေရတဲ့ ကြားထဲက သတိထားမိတာက သင်္ဘောရဲ့ တစ်ခြမ်းလုံးနီးပါးတောက်လျှောက် ခင်းကျင်းပြသထားတာက သမ္မာကျမ်းစာအုပ်တွေနဲ့ ခရစ်ယာန် ဘာသာအကြောင်း စာအုပ်တွေပါ။ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တွေကနေ လူငယ်ဖတ်၊ ကလေးဖတ် အရွယ် စုံအတွက် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်တွေ၊ ယေရှုခရစ်တော်နဲ့ ဆိုင်တဲ့ စာအုပ်တွေ၊ အတန်း

စားအစုံ (Level) တွေ့ရတာပါ။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ဝန်ဆောင်မှုပေးနေတဲ့ ဒီသင်္ဘောနဲ့ ပါလာတဲ့ လူငယ်တွေကလည်း အရောင် အသွေးစုံပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်၊ ကပ္ပလီ၊ ကိုရီးယား၊ အမေရိကန် စသဖြင့် လူမျိုးစုံပေမယ့် ခန့်မှန်းရတာ တော့ အားလုံး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ပုံရပါတယ်။ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ နှစ်ချီပြီး ကိုယ့်စရိတ်နဲ့ ကိုယ် လုပ်အားပေးနေကြတာပါ။

စာအုပ်တွေဝယ်ပြီးတော့လည်း ငွေချေဖို့ အကြာကြီး တန်းစီရပြန်ပါတယ်။ တန်းစီတာကို အလေ့အကျင့်မရှိတော့ ကျော်ဝင် ဖောက်ဝင်လာသူတွေကို ဟန့်တဲ့ အသံ၊ မာဆတ်ဆတ် တန်းစီခိုင်း တဲ့ အသံတွေလည်း ထွက်လာပါတယ်။

စားသောက်စရာတွေ ရောင်းတဲ့ နေရာမှာ လည်း တန်းစီကြရပါတယ်။ အိုက်စကရင်လုပ်နေ သူ၊ ပြောင်းဖူးပေါက်ပေါက်ဖောက်နေသူ နှစ်ယောက်စလုံး လက်မလည်အောင်ကို ရောင်းနေရပါတယ်။ ရွှေမြန်မာတွေ အိုက်စကရင်တွေ၊ ပြောင်းဖူးပေါက်ပေါက်တွေ၊ ဆင်းဒစ်ချ်တွေ၊ ကော်ဖီအေး တွေကို ခင်းကျင်းထားတဲ့ စားပွဲတွေပေါ်မှာ တင်ပြီး စားသောက်နေကြပါတယ်။

ပေါင်မုန့်ပေါ်ပတ်ထားတဲ့ ပလတ်စတစ်တွေကို ကလေးတွေရော၊ လူကြီးတွေပါ စားပွဲအောက် ကို ပစ်ချကြတယ်။ စားပွဲပေါ်မှာ လည်း ဖိတ်စင်တဲ့ ကော်ဖီတွေ၊ စီးကျထားတဲ့ အိုက်စကရင်အရည် တွေ ပေလူးနေပါတယ်။ ဆံပင်ကောက်ကောက် အမည်းမလေးတစ်ယောက် အပြုံးမပျက် ရွှေမြန်မာ တွေ ဖွထား ချထားတဲ့ အမှိုက်တွေကို တံမြက်စည်းတစ်ချောင်းနဲ့ လှည်းပြီး အမှိုက်ကော်တဲ့ အပြား လေးနဲ့ သိမ်းဆည်းပါတယ်။ ပေပွနေတဲ့ စားပွဲပေါ်ကိုလည်း အဝတ်စနဲ့ ပြောင်စင်နေအောင် သုတ်

ပေးပါတယ်။

ရွှေမြန်မာတွေ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် ဒီနည်းအတိုင်း အမှိုက်ပစ်ခဲ့ ပေပွခဲ့တာတွေကို အမည်း မလေး တစ်စားပွဲပြီးတစ်စားပွဲ လိုက်ရှင်း ပေးနေတာကို အိုက်စကရင်ဝယ်ဖို့ နာရီဝက်ကျော်ကျော် မတ်တတ်ရပ် တန်းစီနေတဲ့ ကျွန်မ မြင်နေရပါတယ်။ ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်း မှန်း ရွှေမြန်မာ တွေ မသိကြပါဘူး။ လက်ထဲကအမှိုက်ကို ကိုယ့်လက် ထဲက လွှတ်ရင်ပြီးရော တွေ့ရာနေရာကို ပစ်ချတဲ့ အကျင့်က ရွှေမြန်မာ တွေ အသားကျနေပါပြီ။ ကိုယ် စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ အမှိုက်ပစ်တာကို နိုင်ငံခြားသားက လိုက်သိမ်းဆည်းပေးနေတာကိုတောင် ရှက်ရမှန်းမသိ တဲ့ အဖြစ်က အတော်ဆိုးတဲ့ အဖြစ်ပါ။

Logos Hope သင်္ဘောပေါ် လာတဲ့ သူတွေက ငွေသုံးနိုင်သူတွေ၊ ပညာတတ်တွေပါ။ ဒီလို လူတန်းစားတောင် ကိုယ်ပစ်တဲ့ အမှိုက် နိုင်ငံခြားသားက သိမ်းပေးနေတာကို မရှက်တတ်တာ၊ ကျွန်မတို့ ပညာ ရေးမှာ ပြည်သူ့နီတိမသင်ပေးခဲ့တဲ့ ဆိုးကျိုး ဘယ်လောက်ကြီးမားကြော င်း ပြနေပါ တယ်။ စာအုပ်သင်္ဘောပေါ်က လူလတ်တန်းစားတွေတောင် အမှိုက်ကို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ပစ်နေမှ တော့ လက်လုပ်လက်စားတွေ၊ ဘတ်စ်ကားဒရိုင်ဘာတွေ၊ စပယ်ယာတွေ ကားပေါ်ကနေ ကွမ်းတံတွေး တွေ လမ်းမပေါ်ကို တပျစ်ပျစ် ထွေးချတာကို အပြစ်ပြောလို့ မဖြစ်တော့ ပါဘူး။

ရန်ကုန်လို မြို့ကြီးမှာ တောင် အမှိုက်ပုံးတွေက ယိုင်ရွဲ့ရွဲ့။ နေ့စဉ် အမှိုက်ကို နိုင်အောင်သိမ်း မပေးနိုင်လို့ ချဉ်စော်ပုပ်စော်အနံ့တွေ။ အမှိုက်တွေပိတ်ပြီး ရေမစီးတဲ့ မြောင်းတွေကို ရန်ကုန်မြို့ လယ်ကောင်မှာ တွေ့ မြို့တော်ခန်းမတစ်ဝိုက်မှာ တောင် မမြင်ချင်အဆုံးပါ။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ၊ ကားတွေ၊ ရထားတွေပေါ်မှာ ကွမ်းတံတွေးကွက်တွေ၊ အမှိုက်တွေကြား သွားလာနေကြပေမယ့် ဒီအမှိုက်တွေ၊ ကွမ်းတံတွေးကွက်တွေကို မရှိလေဟန် မြန်မာတွေ အသားကျနေတာကိုလည်း နေရာတိုင်းမှာ မြင် တွေ့ရပါတယ်။

အမှိုက်ကို စနစ်တကျပစ်ဖို့ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးတာ မခံရဘဲ မြန်မာတွေ အမှိုက်တွေ၊ ကွမ်းတံတွေးတွေ သိမ်းဆည်းတတ်သူတွေ ဖြစ်လာအောင် အမေစု ကိုင်တွယ်တော့မယ်ဆိုတာ စလိုက်တာပါပဲ။ တိုက်ကြို တိုက်ကြားကိုလည်း အမှိုက်တွေ ပစ်ချတယ်။ ကားစောင့်နေတဲ့ လူငယ် တွေ ကွမ်းယာထုပ်ကို ဖြည်ပြီး ကွမ်းယာကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီးတာနဲ့ ပလတ်စတစ်အိတ်လေးကို လမ်းပေါ် ပစ်ချလိုက်တယ်။ ငှက်ပျောသီးစားပြီး ငှက်ပျောခွံကို လမ်းပေါ် ဖုတ်ခနဲ ပစ်ချလိုက်တာမျိုး တွေ နေ့စဉ် တွေ့နေရတာပါ။

တိုက်ခန်းလှေခါးတွေကို အတူနေ တိုက်ခန်းရှင်တွေ စုပေါင်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ အလေ့ မရှိလို့ ရန်ကုန်က တိုက်ခန်းတိုင်းလိုလို လှေကားထောင့်တွေမှာ အမှိုက်တွေ၊ ကွမ်းတံတွေးကွက်တွေ၊ ဖုန်တွေ၊ အမှိုက်တွေ မြင်မကောင်းအောင် တွေ့ရလေ့ရှိပါတယ်။

အဆိုးဆုံးက လမ်းဘေးတွေမှာ အလေး အပေါ့တွေ စွန့်ကြတာပါ။ ကလေးဘဝကတည်းက ကျောင်းမှာ ကျောင်းသင်ပညာကလွဲလို့ ဘာမှ မသင်ယူရတာက တစ်ကြောင်း၊ တခြားနည်းနဲ့ ပြည်သူကို အမှိုက် စနစ်တကျပစ်ဖို့ လေ့ကျင့်မပေးတာက တစ်ကြောင်း၊ အမှိုက်ပုံးတွေကို နေရာအနှံ့ လွယ်လင့်တကူထားမပေးတာက တစ်ကြောင်း၊ မြန်မာတွေ အမှိုက်တွေကြား၊ ကွမ်းတံတွေးတွေ ကြား ကိုယ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်သလို နေတတ်ကြတာ ကြာပါပြီ။

အမေစုပါတီ တကယ် အစိုးရဖွဲ့ပြီးရင် တကယ် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာတွေက အများကြီးပါ။ အမေစုကတော့ အမှိုက်စစ်ဆင်ရေး စပါပြီ။ ကိုယ့်အမှိုက် ကိုယ်တာဝန်ယူတတ်တဲ့ နိုင်ငံသားတွေအဖြစ်က တစ်ဆင့်၊ ကားတိုက်မှုဖြစ်ရင် ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်မပြေးတဲ့ လူမျိုး၊ အမှား တစ်ခုခုလုပ်ရင် လုပ်တဲ့ အမှားနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်ခံယူရဲတဲ့ လူမျိုးအဖြစ် အားလုံးပုံပြောင်းကြရ ပါဦးမယ်။ စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ နိုင်ငံကြီးသားပီသတဲ့ လူမျိုးအဖြစ် ကမ္ဘာ့အလယ် ထည်ဝါဖို့ မြန်မာတွေ အကျင့်ဟောင်းများကို ပြင်ချိန်တန်ပါပြီ။

သံမဏိနှင်းဆီဂျာနယ် [၁၈-၁၂-၂၀၁၅၊ ၁/၄၄]

နောက်လာတဲ့ မောင်ပုလဲ ဒိုင်းဝန်မင်းထက် မကဲစေချင်

ရှေ့လူထက် နောက်လူက ပိုဆိုးသောအခါ (သို့မဟုတ်) ပိုလက်စောင်းထက်သောအခါ မြန်မာတို့ ပြောလေ့ရှိသည် က "နောက်လာတဲ့ မောင်ပုလဲ ဒိုင်းဝန်မင်းထက်ကဲ"၊ "ရှေ့ဘုန်းကြီးက တစ်ချက်ခေါက် နောက်ဘုန်းကြီးက နှစ်ချက်ခေါက်"၊ "ကျားကြောက်လို့ ရှင်ကြီးကိုး ရှင်ကြီးကျား ထက်ဆိုး" စသော စကားများ ပါပေ။

၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲအပြီး ဒီမိုကရေစီ အစိုးရဟု စစ်ဗိုလ်လူထွက်အများစု ပါဝင်သော အစိုးရက ကြွေးကြော်ခဲ့ကြသည် ။ သို့ဖြင့် မီဒီယာများကို ယခင်က ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့သော စစ်ဗိုလ်လူထွက်များ မီဒီယာနှင့်တွေ့လာကြရသည် ။ ဤတွင် စကားကျွံကြပြီး အများကဲ့ရဲ့ ဖွယ် ဖြစ်ကြသည် ကို ဝန်ကြီးဦးအောင်မင်းက ယင်းစစ်ဗိုလ်လူထွက်များအား တိုက်ပွဲ ကျသူများ ဟု ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့သည် ။

ယခုလည်း ဒီ-ချုပ်ပါတီက ဆက်လက် ဦးဆောင်ရတော့မည့် မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီခရီး ပွဲဦး ထွက်တွင် ဦးစွာပထမ တိုက်ပွဲကျသူက ဒီ-ချုပ်အဖွဲ့၏ စီအီးစီအဖွဲ့ဝင်လည်း ဖြစ်၊ ဒီ-ချုပ်ပါတီ၏ ပြောရေးဆိုခွင့်လည်း ရှိသူ စစ်ဗိုလ်ဟောင်း ဦးဝင်းထိန် ဖြစ်ပါသည် ။

စစ်ဗိုလ်များ သည် တပ်မတော်ထဲတွင် အမှုထမ်းစဉ်က နေ့စဉ် ထိတွေ့အုပ်ချုပ်နေရသော ရဲဘော် အကြပ်တပ်သားများ သည် လူတန်းစား

ပေါင်းစုံမှ လာကြသော မတစ်ထောင်သားများ ဖြစ်ကြ သည် ။ စစ်တပ် ၏ အဓိက အလုပ် စစ်မြေပြင်ထွက်ရခြင်းအလုပ်၌ ချို့သောပျော့ပျောင်း စကားများ ပြောကာ အုပ်ချုပ်၍ မရ။ အမိန့်အာဏာဖြင့် ဆဲတန်ဆဲ၊ ကြမ်းတန်ကြမ်း အုပ်ချုပ်ရမည် ဖြစ်၏။ အရပ် ဘက်အုပ်ချုပ်ရေးကား ထိုသို့ မဟုတ်တော့ပြီ။ လူတန်းစားအမျိုးမျိုးနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရခြင်း ဖြစ်သည် ။

ထို့ကြောင့် စစ်အာဏာရှင်ဘဝဖြင့် အသားကျလာသော စစ်ဗိုလ်များ ၊ ဒီမိုကရေစီဝတ်စုံ အောက် ဝင်ကြရသောအခါ အပြောမတော် တစ်ခွန်းကြောင့် လူထုမျက်မှောက်တွင် မှောက်လျက် လဲကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဦးအောင်မင်းစကားအရ တိုက်ပွဲကျကုန်ကြပေသည် ။

လက်ရှိ ၂၀၁၅ ဒီမိုကရေစီ အောင်ပွဲသည် လူထုခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဒီ-ချုပ်ပါတီဝင်များ နှင့် ဝန်းရံသူများ ၊ အကြောက်တရားကိုဖယ်လျက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တောင်းသော မဲကို ပံ့ပေးလိုက်သည့် လူထုအားလုံး ဟန်ချက်ညီသောကြောင့် ရလာသည့် အသီးအပွင့်ဖြစ် ပါသည် ။ အာဏာမလွှဲမီစပ်ကြား သတိနှင့် နေရမည်ကို လူထု ကောင်းစွာသိပါသည် ။ သို့သော် သတင်းမီဒီယာများကတော့ သူတို့အလုပ် သူတို့ လုပ်ကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည် ။ လူအများ စိတ်ဝင်စားသော သတင်းကို မေးမြန်းမည်။ ထောက်လှမ်းမည်။ ရရှိသော သတင်းကို အများ ထံ ပြန်လည်တင်ပြ ကြမည်။ မီဒီယာက မီဒီယာအလုပ်လုပ်ခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ပါ။

နိုင်ငံရေးသမားဟူသည် လူထုတန်းစားအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ဆုံရင်ဆိုင်ရမည် ဖြစ်ပါသည် ။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးသမားတို့ မည်သည် သည်းခံနိုင်စွမ်း ကြီးမားရမည်။ စကားပြော ကျွမ်းကျင်ရ မည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား သူ့ကို မကြိုက်သူများ ပင် ချီးကျူးကြရသည်မှာ မိဒီယာများက မေးသမျှ ခဲရာခဲဆစ် မေးခွန်းများကို အသာအယာဖြေကြားဖြတ်ကျော်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဒီ-ချုပ်တွင် စစ်ဗိုလ်လူထွက်များ စွာ ရှိပါသည် ။ ဦးအောင်ရွှေ၊ ဦးကြည်မောင်၊ ဦးလွင်၊ ဦးတင်ဦး စသော စစ်ဗိုလ်ဟောင်းကြီးများ ယနေ့ထိ အပြောအဆိုမောက်မာသည် ။ မိဒီယာကို မာရေကျောရေ တုံ့ပြန် သည် ဟု မှတ်ချက်ချမခံခဲ့ကြရပါ။

ဦးဝင်းထိန် ပြောပေါက်ဆိုးသည် ။ မာရေကျောရေ ပြောသည် ဟု နာမည်ကြီးနေသည် မှာ ကြာပါပြီ။ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီကပင် ဖြစ်ပါသည် ။ ဒီ-ချုပ်မှ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည့် ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများကို မိဒီယာများ နှင့် စကားမပြောရန် အတွင်းစည်းတွင် အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပါက ကိုယ်စားလှယ်လောင်းအဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ နားမလည်နိုင်စရာ မရှိပါ။ သို့သော် ဦးဝင်းထိန် ပြောပုံက ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ သည် ဖိုးပြောချင် မယ်ပြောချင်များ ဖြစ်နေကြပြီး မိဒီယာများ နှင့် စကားလွန် စကားကျွံမည်စိုး၍ မပြောရန် တားမြစ်ထားသည် ဆို၏။ ဒီစကားများက ဒီမိုကရေစီပါတီဟု အမည်ခံထားခြင်းနှင့် တက်တက်စင် လွဲနေတော့သည် ။

ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီကလည်း ဦးဝင်းထိန်သည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုရာ ၌ လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားများကို သောင်းကျန်းသူများ ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည် ။ ပြည်တွင်းစစ် ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသည် ။ တိုင်းရင်းသားများ ဘာကြောင့် လက်နက်ကိုင်ကြသည် ကို နိုင်ငံရေးသမား အမြင်ဖြင့် သုံးသည့်စကား မဟုတ်ဘဲ စစ်ဗိုလ်များ ပြောနေကြ၊ မြင်နေကြ အမြင်ဖြင့် သောင်းကျန်း သူဟု ဆိုလိုက်ကြောင်း သူဘာသာ သူပင် သတိမူမိပုံမပေါ်။

၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲ နီးလာချိန်တွင် ဧရာဝတီတိုင်းရှိ မြို့နယ် တစ်မြို့မှ လာသော ဒီ-ချုပ်အဖွဲ့ ဝင်များ နှင့် ဦးတင်ဦး တွေ့ဆုံစကားပြောနေစဉ် ဦးဝင်းထိန်ရောက် လာပြီး ဦးတင်ဦးပြောဆို နေသည် ကို ဝင်ရောက်ဟန့်တားသည် ဆိုသော သတင်းများ လည်း ထွက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ ထိုမြို့နယ်မှ ပါတီဝင်များက မကျေနပ်၍ ဂျာနယ်တချို့ သို့မဟုတ် ဦးဝင်းထိန်ပြောဆိုသော စကားများကို ပေးပို့ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များ လွတ်လပ်မှု အတန်အသင့် ရလာသောအခါ ၈၈ မျိုးဆက်ဆိုသူတစ် ဦးက ၈၈ မျိုးဆက် (ယခု ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့အစည်း)ထဲမှ တချို့သောသူများ ၊ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရေးသမား အမည်ခံထားသူတချို့နှင့် စာရေးဆရာသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် စာရေးဆရာတချို့၏ အားနည်းချက်များကို ဂျာနယ်တစ်စောင်တွင် ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ ထို ၈၈ မျိုးဆက်ဆိုသူကပင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ အားနည်းချက်ကို ဖော်ပြသည့် ဆောင်းပါးများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ ။ သို့သော် ပေးပို့ခံရသည့်ဂျာနယ်က မဖော်ပြခဲ့ပါ။ လူထုခေါင်းဆောင်၏ ပုံရိပ်ကို ထိခိုက်မခံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

လွတ်လပ်ခွင့် အနည်းငယ်ရလာသော သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်အများစုက အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်နှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို စောင်းပေး ရေးသားခဲ့ကြသည် မှာ ယနေ့ထိဖြစ်ပါသည်။ ။ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ နှင့် တခြားပါတီများကပင် သတင်းစာ (ပုဂ္ဂိုလ်က) ဂျာနယ်များက ဒီ-ချုပ် နှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဘက်မှ ဘက်လိုက်ရေးသားကြသည် ဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။ ။

သို့သော် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် မဲရွေးခံရသော ကိုယ်စားလှယ်များ တွေ့ဆုံပွဲများ တွင် မီဒီယာသမားများကို ဝင်ခွင့်မပေးခဲ့ပေ။ မီဒီယာ

များ ခများ ကိုယ်စားလှယ်များကို မေးမြန်းပြီး
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပြောသော စကားများကို ပြန်ဖော်ပြကြရသည်။ ။
သို့သော် မည်သည့်ဈာနယ်က မှ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ဝင်ခွင့်မ
ပေးရကောင်းလား မရေးသားကြပါ။ အကြောင်းရှိ၍ သာ ဝင်ခွင့်မပေးခြင်းဟု လက်ခံကြပါသည်။ ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ဝန်ကြီးနေရာတောင်းနေသူများ ရှိကြောင်း၊ ဝန်ကြီးနေရာကို ဒီ-ချုပ်ပါတီဝင်ဖြစ်မှ သာ ပေးမည်ဟူသည့်မူ မရှိဘဲ ၊ အမှန်တကယ် ဝန်ကြီးတာဝန်နှင့် သင့်တော်သူ၊ အလုပ်လုပ်နိုင်မည့်သူများကို ရွေးချယ်ပေးအပ်မည် ပြောခြင်းအပေါ် လူထုက ကျေနပ်ကြပါသည်။ ။ အစိုးရသစ်အဖွဲ့ဝင်စာရင်း သိလိုစိတ်ကို မြို့သိပ်ခဲ့ကြသည်။ ။ တစ်ဖန် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပြောကြားရာ၌ ဝန်ကြီးနေရာတောင်းသူများကို နောက်ထပ်တောင်းဆိုလာပါက အရေးယူမည်ဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ။

ဝန်ကြီးနေရာတောင်းသူက ဒီ-ချုပ်ပါတီတွင်းမှ ဖြစ်နေပါက ပါတီစည်းမျဉ်းတွင် ဝန်ကြီး ရာထူးတောင်းလျှင် အရေးယူမည် စည်းကမ်းပါလျှင် ယူနိုင်ပါသည်။ ။ ပြင်ပမှ တောင်းဆိုသူများ အတွက် ဘာနှင့် အရေးယူမည်နည်း။ စင်စစ် ဝန်ကြီးနေရာတောင်းသူများကို ဒေါ်အောင်ဆန်းစု ကြည်အနေဖြင့် အသာစာရင်းတို့ ထားရုံသာ လုပ်သင့်ပါသည်။ ။ ဤသို့ ပေးမည် မပေးမည် မပြောဘဲ ငြိမ်နေလျှင် ထပ်မံတောင်းဆိုကြသူများ ပေါ်လာဦးမည်။ သို့ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးရှေ့တန်းတင်သည့် ဒီ-ချုပ်ပါတီဝင်များ ၊ ကိုယ်ကျိုးရှေ့တန်းတင် ပြင်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ စာရင်းကို စုဆောင်းပြီးဖြစ်ကာ ဒီလူ များကို တာဝန်ပေးခြင်းမှ ရှောင်ရှားနိုင်ပေမည်။ ။ ယခု ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုယ်တိုင်က ရာထူးတောင်းရကောင်းလား စိတ်တိုပြခြင်းက ရာထူးအတွက် ချဉ်းကပ်လာ

သူများကို ဟန်ဆောင်မျက်နှာ ဖုံးပြန်တပ်ခိုင်းရာကျပါသည်။ ။

မီဒီယာသည် မီဒီယာအလုပ် မေးမြန်းသင့်သူများကို မေးမြန်းမည် သာဖြစ်ပါသည်။ မီဒီယာက ဘာမေးမေး ပြောပြပြဖြစ်ဖြစ်ဖြေလည်း လိုရင်းရောက်ပါသည်။ ။ မေးမြန်းရကောင်းလား ဒေါသဖြင့် ဖြေသည် က မပြောလိုသည့်အရာကို ထိန်းသိမ်းရာရောက်သော်လည်း မောက်မာသော အပြောများက လူထုကို စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်စေပါသည်။ ။

၅-၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့က အာအက်ဖ်အေ၏ မေးမြန်းချက်များကို ပြန်ဖြေရာတွင် ဦးဝင်းထိန်၏ "ဝန်ကြီး မည်သူတွေဖြစ်ကြောင်း သိလာလျှင်လည်း ခင်ဗျားတို့ ပြောမှာ ပဲ။ အပြောခံရဖို့ လည်း မကြောက်ဘူး" ဆိုလိုခြင်းက ဒီ-ချုပ် က ခန့်မည့် ဝန်ကြီးများ ထဲတွင် ပြည်သူမကြိုက်သူများ ပါလာ မည်ဟု ယူလိုက ယူနိုင်သောစကား ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒီ-ချုပ်ပါတီအပေါ် လူထု အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်ခဲ့သည် မှာ ၂၀၁၅ ကိုယ်စားလှယ်လောင်း များ စာရင်း ထုတ်ပြန်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပါတီတွင်းအုပ်စုဖွဲ့မှု နေရာလုမှုများ ရှိ၍ ဗဟိုကရွေးသည် ဆိုစေကာမူ ထိုကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ အနက် မည်သူက မည်သည့်စီအီးစီကို တစ်ကျပ်သား ရွှေ့လက်စွပ်ပေးခဲ့ရသည်။ ။ မည်သည့်ကိုယ်စားလှယ်လောင်းက မည်သို့မည်ပုံ ပါလာကြကြောင်း ဖွင့်ချကြမည့်သူများ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ သို့သော် ထိုသို့ ဖွင့်ချပါက ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဒီ-ချုပ် မဲရေ အရနည်းမည့်အဖြစ် မခံနိုင်ကြ၍ ရေငုံနှုတ်ပိတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဝန်ကြီးနေရာတောင်းသူများ ထဲတွင် ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် လက်ပင်မမြှောက်ခဲ့သူများ ပါဝင်သည် ဟု ဦးဝင်းထိန်က ဆိုသည်။ ။ ယခု ရွေးချယ်ခံ ဒီ-ချုပ်ကိုယ်စားလှယ်များ ထဲတွင် ဒီမိုကရေစီ ကို ၈၈ အရေးတွင် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဆန့်ကျင်ခဲ့သူတချို့ပင် ပါနေပါသည်။ ။ သို့သော် ဒေါ်

အောင် ဆန်းစုကြည်ကို ယုံသောကြောင့်၊ လက်ရှိအုပ်ချုပ်နေသူများ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်လိုသော ကြောင့် ဘယ်သူပဲ ဒီ-ချုပ်အလံအောက်တွင် ရပ်သည် ဖြစ်စေ မဲပေးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

အာဏာရှင်မဟုတ်သော မည်သူမည်ဝါ မိမိတို့ ၏ သမ္မတ၊ ဒုသမ္မတ ဖြစ်လာမည်ကို သိချင် သည် က အပြစ်မဟုတ်ပါ။ အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးများ မည်သူဖြစ်လာမည်ကို သိချင်ကြခြင်းက အပြစ်မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် တရားဝင်ထုတ်ပြန်ချိန်ထိ သည်းခံစောင့်ဆိုင်းပေးပါ ပြေပြေ လည်လည် ပြောလျှင်ရပါသည်။ ။ ဒီ-ချုပ်က ၂၇ နှစ်၊ ၂၈ နှစ် ရုန်းကန်လာရသည် များ လူထုကြောင့် ဘာမှ ဖြစ်မသွားပါ။ ဒီ-ချုပ်ကဲ့သို့ပင် လူထုက အာဏာရှင်စနစ်အောက်တွင် ခေါင်းငုံ့လာခဲ့ရသည် မှာ နှစ်ငါးဆယ်ကျော် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မေးသည့်မေးခွန်း လွန်နေပြီ။ လိုနေသေးသည် ပြောရန်လည်း မသင့်တော်ပါ။ မဖြေလိုပါက ကောင်းမွန်စွာ တုံ့ပြန်ပြော၍ ရပါသည်။ ။ မဖြေရကောင်းလားဟု အာအက်ဖ်အေက လေလှိုင်းထဲမှ လေဆာလက်နက်ဖြင့် ဦးဝင်းထိန်ကို လှမ်းပစ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

ယခင်က အာဏာလွှဲရန် စောင့်ဆိုင်းနေရသည့် သုံးလအတွင်း တိုက်ပွဲမည်မျှ ဖြစ်ပွားလာမည် နည်း။ တရုတ်ကို မည်သည့်တင်ဒါများ ထိုးပေးခဲ့မည်နည်း။ လူထုမသိသော စီမံကိန်းများကို ဇွတ် အတည်ပြုခဲ့မည် နည်း ဆိုသည့် သောကသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ယခုကား ဒီ-ချုပ်၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် ဦးဝင်းထိန်လို လူမျိုးနှင့် ရှေ့ခရီးဆက်ရမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။ ။ ဗိုလ်သန်းရွှေ၊ ဗိုလ်ခင်ညွန့်တို့ နှင့် တွေ့ဆုံမှုများ အတွက် ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေနိုင် ခဲ့သော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်။ နောက်ဆုံး ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ဦးသန်းရွှေနှင့် တွေ့ဆုံ

အပြီး အကျိုးရှိခဲ့ပါတယ် ဆိုသော စကားမျှသာ ထွက်လာသည့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်။ ဝန်ကြီးနေရာ တောင်းသူများ သည် သူ့အတွက် ကြက်ခြေခတ်ရမည့်သူများ စာရင်းကို ရှေ့တော်မှောက် အရောက်ပို့ ပေးသည် ဟု မခံယူနိုင်ဘဲ စိတ်တိုသည့်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်။ ရွေးချယ်ခံ ကိုယ်စားလှယ်များ နှင့် တွေ့ဆုံပွဲသို့ မီဒီယာကို ဝင်ခွင့်မပြုသည့် အနိုင်ရ ပါတီ။ ရှေ့ခရီးက ကြမ်းတမ်းလှသည် ။ ရုန်းကန်ကြ ရဦးမည်။ မီဒီယာ ကို အာဏာရှင်တို့ နည်းတူ ရန်သူသဖွယ် ပြောလာ၊ ဆက်ဆံလာမည် လားဆိုသော ပူပန်စိတ်က အောင်မြင်လာချိန်တွင် လူတို့ ၏ ပြောင်းလဲ တတ်သောသဘောကို တွေးလျက် ရင်လေး ပါဘိ။

သံမဏိနှင့်ဆီဂျာနယ် [၁၅-၁-၂၀၁၆၊ ၁/၄၈]

နည်းနည်းလေးတော့ လွဲနေတယ်

ချစ်ပရိသတ်ကြီး သိတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ ပိစိကွေး တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးကို ဘယ်လောက် ချစ် တယ်ဆိုတာ ဟဲ ဟဲ။ ပိစိကွေးထက် တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးကို ပိုချစ်တယ်ပြောတဲ့ သူ ရှိရင်တောင် ပိစိကွေးလောက် မချစ်ဘူးဆိုတာ ယုံပါ။ ဒီလိုပြောလို့ ပိစိကွေးခမျာ အမိရွှေတိုင်းပြည်ကြီးဆီက မြေတစ်ကွက်လည်း အလကား မရဖူးပါဘူး။ ဘာသယံဇာတမှ လည်း ရောင်းမစားဖူးပါဘူး။ တကယ့်ကို တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးကို ချစ်တာပါ။

ဒါကြောင့် မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဟိုအဖွဲ့ ဒီအဖွဲ့ စတဲ့ အဖွဲ့တွေက ပိစိကွေးတို့ ရွှေမြန်မာပြည်ကြီး ကို ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးမှုအနည်းဆုံး စာရင်းဝင်နိုင်ငံ၊ လာဘ်စားမှု အဆင့် ၃၊ ကင်ဆာရောဂါ အဖြစ်များ ဆုံး ဒုတိယနိုင်ငံ စသည် စသည် ဖြင့် အောက်ဆုံးရေတွက်ရင် ပထမရလိုက်၊ ဒုတိယရလိုက်၊ တတိယရ လိုက် ဖြစ်နေတဲ့ ဘဝကနေ ပိစိကွေးက လွတ်မြောက်ချင်သူပါ။ လွတ်မြောက်ဖို့ နည်းလမ်းရှာခဲ့သူ ပါ။ ပိစိကွေးက ရွှေနိုင်ငံကြီး အကောင်းဘက်ကရနေတဲ့ နံပါတ်ဝမ်းတစ်၊ ဂဏန်းတစ်ဖြစ်ဖို့ ပါရမီ ၁၀ ပါးနဲ့ တိုင်းတာခဲ့တာ ချစ်လှစွာသော စာဖတ်ပရိသတ် မှတ်မိမှာ ပါ။

ဟော အခုတော့ တစ်နေ့တစ်ခြား ပိစိကွေးလိုချင်တဲ့ နံပါတ်ဝမ်းတစ်၊ ဂဏန်းတစ်ကို တစ်ခု ပြီးတစ်ခု ရလာပါပကော။ ၂၀၁၄ မှာ အလှူအတန်းအရက်ရောဆုံးနိုင်ငံဆုကို ပိစိကွေးတို့ ရွှေတိုင်း ပြည်ကြီးက ကမ္ဘာမ ၂၁ နံပါတ်တစ်လို့ အများ လက်ခံထားတဲ့ အမေရိကန်ဆိုတဲ့

မဟာနိုင်ငံကြီးနဲ့ အတူ ပူးတွဲခဲ့တာလေ။

၂၀၁၅ မှာ လည်း ရွှေမြန်မာပြည်ကြီးက အလှူအတန်း အရက်ရော ဆုံး တိုင်းပြည်စာရင်းမှာ နံပါတ်ဝမ်းပဲ။ အဲ-တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့လေ။ အမေရိကန်က မသိတဲ့ လူတွေကို လှူတာဖြစ်ပြီး ရွှေ မြန်မာတွေက တော့ သိတဲ့ လူတွေကို လှူတာတဲ့ ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပိစိကွေးတို့ ကို ကမ္ဘာ့ အဆင်းရဲဆုံး ပြောနေတာတောင် ကမ္ဘာ့နံပါတ်တစ်နိုင်ငံနဲ့ ပူးတွဲအလှူရှင် ဆုရတာ၊ မရှိသူက ရှိသူနဲ့ တန်းတူလှူ တာဆိုတော့ ကိုယ့်ရွှေမြန်မာ တွေက အလွန် သဒ္ဓါတရားထက်သန်လို့ သာပေါ့။

အလှူအတန်း အရက်ရောဆုံးဆုရပြီး မကြာပါဘူး။ ပိစိကွေး လိုချင် ခဲ့တဲ့ ပထမဆိုတဲ့ နံပါတ် တစ်တွေလာတာ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပါပဲ။ ဟော မ နေ့ကပဲ ပြည်ပရောက် ရွှေမြန်မာများ အဖွဲ့က သမ္မတ အိမ်တော်က ထွက်တော်မူနန်းကခွာအံ့ဆဲဆဲ သမ္မတကြီးကို ကမ္ဘာမှာ "ရဲစွမ်းသတ္တိအရှိ ဆုံး သမ္မတ" ဘွဲ့ အပ်နှင်းလိုက်တယ်ဆိုပဲ။

ဒီလောက် နံပါတ်ဝမ်းတစ်၊ ဂဏန်းတစ်ကို မက်မောတဲ့ ပိစိကွေးတစ်ယောက် ငေါင်တောင် တောင်ဖြစ်သွားတယ်။ အင်း - ပိစိကွေးအတွေးကတော့ အဝေးရောက် ရွှေမြန်မာတွေနဲ့ နည်းနည်း လွဲနေတယ်။ ပိစိကွေးက "နိုင်ငံတော်သမ္မတတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ၏ လုံခြုံရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေ ကြမ်း" ဆိုတာကြီးပေါ် လာပြီး လွှတ်တော်နှစ်ရပ်မှာ ဆွေးနွေးကြတယ်ဆိုကတည်းက "ဟင် ဘယ့်နှယ်ဟာကြီးပါလိမ့်" လို့ ခံစားနေရတာ။

ပိစိကွေးတို့ မွေးတောင်မမွေးသေးတဲ့ အချိန် ၁၉၄၈ မှာ လွတ်လပ်လာတဲ့ ရွှေတိုင်းပြည်ကြီးရဲ့ ပထမဆုံး သမ္မတ ဦးဘဦး၊ ဒုတိယ သမ္မတ ဦးဝင်းမောင်၊ တတိယ သမ္မတ စပ်ရွှေသိုက်တို့ သက်တမ်းစေ့ရင် သမ္မတ

ဘဝ နိဂုံးချုပ်ခဲ့ကြတာပဲ။ ချွင်းချက်အဖြစ် သမ္မတကြီးစပ်ရွှေသိုက်က တော့ ဗိုလ်နေဝင်း ၁၉၆၂ မှာ အာဏာသိမ်းလို့ သမ္မတသက်တမ်းမစေ့မီ သမ္မတထိုင်ခဲ့ပေါ်က ဆင်းခဲ့သ ပေါ့။ အဲဒီသမ္မတတွေထဲက ဘယ်သမ္မတ အတွက်မှ လုံခြုံရေးဆိုင်ရာဥပဒေလည်း မပြဋ္ဌာန်းခဲ့ရပေ မယ့် အခု ၂၁ ရာစုမှာ ရွှေမြန်မာပြည်ကြီးအတွက် ပထမဆုံး ပြန်ကျင့်သုံးတဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ရဲ့ ပထမဆုံး သမ္မတကြီးအတွက်ကျမှ နောက်ပြောင်းပြန် အရေးမယူရ ဆိုပါလား။ အံမာ-ဒါတင်ဘယ် ကပါ၊ မိသားစုလုံခြုံရေး၊ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ် လုံခြုံရေးအတွက် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ကိုပါ နိုင်ငံ တော်စရိတ်နဲ့ ရာသက်ပန်ထားပေးရမယ်ဆိုပဲ။ တကယ်တော့ ၂၀၀၈ နာဂစ်ဖွဲ့စည်းပုံကြီးအရကိုပဲ သူတို့ ကို အဲလေ လက်ရှိသမ္မတကြီးအပါအဝင် တပ်ပေါင်းစုတပ်ချုပ်ကြီးတွေကို နောက်ကြောင်းပြန် အရေးယူလို့ မှ မရတာ။ ဒါတောင် ဘာလို့ ဒီလောက် ဘာကို ကြောက်နေတာပါလိမ့်။ ပိစိကွေးလို မဟာကလောင်ရှင်ကြီးတောင် ဦးနှောက်ခြောက်ချင်လာတယ်။

ဒီမိုကရေစီ သမ္မတကြီး မတိုင်မီက ရွှေတိုင်းပြည်ကြီးကို သေနတ်နဲ့ အဲလေ လောက်လေးခွနဲ့ ချိန် အုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့ တပ်ပေါင်းစုဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ၊ ကြောက်ဆို ယုတ္တိရှိသေးရဲ့ ။ ဒီမိုကရေစီ သမ္မတကြီး တက်လာခါစကများ သမ္မတကြီးဟာ တပ်ပေါင်းစု စစ်ဗိုလ်ကြီးဘဝက လာဘတ်စားမှုကင်းသူ၊ သဘောထား နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသူ၊ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို လိုလားသူ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ချစ်ခင် ညှာတာ ကရုဏာကြီးမားသူလို့ ပြည်တွင်းကလည်း ဝိုင်းဝန်းချီးကျူးကြ၊ ပြင်ပကလည်း ဝိုင်းဝန်း ချီးကျူးကြ မဟုတ်လား။

လစဉ် ရေဒီယိုနဲ့ မြန်မာ့ရုပ်သံကနေ အသံပျော့ပျော့လေးနဲ့ "မိဘပြည်သူများ ခင်ဗျာ"ဆိုပြီး မိန့်ခွန်းပြောတော့လည်း ရွှေပြည်သူတွေဆိုတာ အကြင်နာတရား ကြီးမားသူကြီးပါတကား ရယ်လို့ ရတောင့်ရခဲ ဒီမိုက

ရေစီသမ္မတကြီးကို သဘောတွေကျကြ၊ ထောက်ခံကြပေါ့။ နိုင်ငံတကာက အကူအညီတွေ တထောကြီးယူပြီး ပြည်တွင်းစစ်ငြိမ်းအောင်လုပ်တော့မယ်လို့ သမ္မတကြီးအစိုးရက ခြေစလှမ်းလိုက်တော့ အလွန်သိတတ်တဲ့ ကမ္ဘာ့မိသားစုက ဘယ်အငြိမ်နေမှာ တဲ့ လဲ။ တစ်ခါတည်း နိုဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆု လျာထားစာရင်းထဲ ရွှေမြန်မာသမ္မတကြီးနာမည်ကို တစ်ခါတည်း ထည့် လိုက်ကြတာ အချိန်နဲ့ တစ်ပြေးညီပဲ။

အဲ-နောက်ပိုင်းမှာ တော့ လက်ပံတောင်းတောင်တွေကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ဖြိုမယ့်၊ ဝမ်စွေ့ ပေါက်ဖော်ဆွေမျိုးနဲ့ တပ်ပေါင်းစုကြီးရဲ့ ဝိသမလောဘမှားသွားပြန်ပါပြီ။ အဦးဆုံးပိုင်ရမည့် ကုမ္ပဏီ ကြီးရဲ့ အကျိုးစီးပွားထိခိုက်အောင် သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပေးသူတွေ ပေါ်လာတာလေ။ အဲဒီသွေးထိုး လှုံ့ဆော်သူတွေကြောင့် ရိုးသားတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေ၊ ဒေသခံကျေးလက်ကလူတွေက ဘာတဲ့ သပိတ် စခန်းဆိုလား ဖွင့်ကြလို့ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးက သက်သက်ညှာညှာမီးလောင်ဗုံးနဲ့ ပစ်ပြီး ရှင်းခဲ့ရတာ က ဒီမိုကရေစီသမ္မတကြီး အမိန့်ပေးခဲ့လို့ များ လား။ ဒါမှ မဟုတ် ဒီဘက်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးစကား ပြော လိုက်၊ ဟိုဘက်မှာ တိုက်ပွဲတွေ ဖန်တီးလိုက်ဖြစ်အောင် စီစဉ်တာ သမ္မတကြီးလား။ ကိုပါကြီးသေတာ သမ္မတကြီးပေးတဲ့ အမိန့်ကြောင့်လား။ ကချင်ဆရာမနှစ်ယောက်ကို မတရားသတ်ဖြတ်တဲ့ အမှု အခုထိမပေါ်တာ သမ္မတကြီးက မပေါ်စေနဲ့ ဆိုလို့လား။ လက်ပံတောင်းတောင်ကိစ္စကြောင့်ပဲ ဒေါ်ခင်ဝင်းသေသွားတာ သမ္မတကြီး ပစ်ခိုင်းလို့ လား။ တစ်ခုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီလောက် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ သမ္မတကြီး တိုင်းသူပြည်သားကို ရင်ဝယ်သားလို ပိုက်ထွေးမယ့်သူပါ။ ဒီလို ဥပဒေမဲ့ ရက်ရက်စက်စက်တွေ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ မလုပ်မယ့်သူပါ။

ဒါတွေအပြင် ဘာတွေရှိသေးလို့ သမ္မတမဟုတ်တော့တဲ့ အချိန်မှာ

ကိုယ်ရံတော်တပ်လိုတဲ့ ဘဝ၊ နောက်ကြောင်းပြန်အရေးယူလို့ မရတဲ့ ဥပဒေရှိမှ နောက်ကျောလုံမယ့်ဘဝ ဖြစ်နေတာပါလိမ့်။ သမ္မတလခက အလွန်များ ဆိုပဲ။ လခသိန်း ၅၀ ကို သမ္မတကြီးက မယူလို့ လွှတ်တော်က တောင် ထုတ် ထားတဲ့ ဥပဒေနဲ့ ညီအောင် သိန်း ၅၀ ယူခိုင်းခဲ့ရဆိုပဲ။ ဒီလို ငွေမမက်တဲ့ သမ္မတကြီးမှာ ဘယ်လို ပစ္စည်းဥစ္စာတွေရှိမှာ မို့ သမ္မတဟောင်းကြီးနဲ့ မိသားစုရဲ့ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ် လုံခြုံရေးအတွက် နိုင်ငံတော်စရိတ်နဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ် ထားပေးရမှာ ပါလိမ့်။

ဒီလို အရံအတားတွေ လိုအပ်တဲ့ သမ္မတကြီးကို ပြည်ပရောက် ရွှေမြန်မာများ အဖွဲ့က ဘာကြောင့် "ရဲစွမ်းသတ္တိအရှိဆုံး သမ္မတ"ဘွဲ့ ပေးတာပါလိမ့်။ အင်း-နည်းပညာခေတ်ထဲမှာ နေရ တာ အလွန်ကောင်းတာ ပါကလား။ ဂျပန်ပြန်သူငယ်ချင်းမက တစ်နေ့ တစ်နေ့ နည်းနည်းလေးတော့ လွဲနေတယ်ဆိုတဲ့ ပဟေဠိကို အဖြေထုတ်နေတဲ့ ပီစီကွေးကို အလွန် မြင်ပြင်းကပ်လာသတဲ့ ။

အဲဒါနဲ့ စကိုက်ဆိုလား၊ စကပ်ဆိုလား လက်ကိုင်ဖုန်းကို ဖွင့်လိုက်တော့ ယူအက်စ်ရောက်နေ တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပုံက လက်ကိုင်ဖုန်းပေါ်ရောက်လာပါလေရော။ ဂျပန်မက မေးလိုက်၊ ဟိုဘက်က ယူအက်စ်ရောက်နေသူက ဖြေလိုက်ပေါ့လေ။ ဖုန်းစပီကာကို ဖွင့်ထားတော့ သူတို့ နှစ် ယောက် ပြောနေသမျှ ပီစီကွေး ကြားရတော့တာပေါ့။

အမေရိကန်မှာ ဆိုရင် သမ္မတဟောင်းတွေရော၊ လက်ရှိသမ္မတအိုဘားမားရော သူတို့ အလုပ် ချိန်မဟုတ်ရင် ဒီလိုပဲ အများ သူငါကြားမှာ ရိုးရိုးလူတွေလိုပဲ သွားလာနေကြတာပဲတဲ့ ။ သမ္မတရုံးကို စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်အားပေးလာတဲ့ ကျောင်းသူလေးနဲ့ ရှုပ်တယ်လို့ ကမ္ဘာကျော်နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ ဘီကလင်တန်တောင် ဒီလိုပဲ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်ပြီး

အများ သူငါကြား သွားလာနေတာပါပဲတဲ့ ။

ကမ္ဘာမှာ လည်း ဘယ်နိုင်ငံက ခေါင်းဆောင်၊ ဘယ်နိုင်ငံက သမ္မတ အတွက် သူ တာဝန်ထမ်း စဉ်က မတော်မတရားလုပ်ခဲ့တာတွေအတွက် အဲလေ- ပြောချင်ဇောနဲ့ မှားပြန်ပါပြီ။ တာဝန်အရ လုပ်ခဲ့တာတွေအတွက် နောက်ကြောင်းပြန်အရေးမယူရလို့ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းပေးရတာ မရှိပါဘူးတဲ့ ။ ဗီယက်နမ်က ဟိုချီမင်း၊ အမေရိကန်က ဂျော့ချ်ဝါရှင်တန်နဲ့ လင်ကွန်း၊ အိန္ဒိယက အင်ဒီယာဂန္တီနဲ့ အဘူကလန်၊ ချက်က ဗားကလပ်ဟာဘဲ စတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဘယ်လောက် လေးစားစရာ ကောင်းသလဲတဲ့ ။

တကယ်တော့ ရွှေနိုင်ငံကြီးရဲ့ ဒီမိုကရေစီ ပထမ သမ္မတကြီးသာ အခု ပြောခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ့ ခေါင်းဆောင်တွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်လို ပြောစမှတ်တွင် အောင် တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် လုပ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ရှေးက တပ်ပေါင်းစုတပ်ချုပ်ကြီး အဆက်ဆက် ရက်ရက်စက်စက် အုပ်ချုပ်ခဲ့တာ တွေကို ချေလို့ ရတယ်တဲ့ ။ အခုပေးတဲ့ ဆုနာမည် အပြည့်အစုံက "မကောင်းမှုကို ဖုံးကွယ်ရန် ရဲစွမ်း သတ္တိအရှိဆုံး သမ္မတ"တဲ့ ။ စပ်ကူးမတ်ကူး ၃ လအတွင်း အခုပေးလိုက်တဲ့ ဆုကြောင့် အာဏာမလွှဲတော့ပါဘူး လုပ်မှာ စိုးလို့ ရှေ့က မကောင်းမှုကို ဖုံးကွယ်ရန် စာလုံးတွေကို ဖြုတ်ပေးထားတာတဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ တကယ့်အငြိမ်းစားဘဝရောက်ရင် ဆုနာမည်အပြည့်အစုံ ထွင်းထားတဲ့ ဂုဏ်ပြုလွှာကို ထပ်ပို့ မှာ ဆိုပဲ။

အဲဒီ အမေရိကရောက် ရွှေမြန်မာက လျှာရှည်ပြီး ပြောသေးတယ်။ ဘဝဆိုတာတဲ့ လူ့ဘဝ ဆိုတာတဲ့ ကျီးလန့်စာစား ဘယ်သူ ငါ့ကို လာ လက်စားချေမှာ ပါလိမ့်။ ဘယ်သူက ငါ့ မတော်မတရား ရထားတာတွေကို ပြန်ယူမှာ ပါလိမ့်ဆိုတဲ့ သောကနဲ့ နေရတဲ့ ဘဝလောက် လူဖြစ်ရှုံးတဲ့ ဘ

၀ မရှိဘူးတဲ့ ။ ဥပဒေတွေက ဘယ်လိုပဲ ကာကွယ်ပေးထားပါစေ။ ကိုယ့် စိတ်က ကိုယ့်ကို အမြဲ ပြန်ခြောက်လှန့်နေ မှာ ပဲတဲ့ ။

အခုလည်း သူတို့ အဝေးရောက်နေပေမယ့် ရွှေနိုင်ငံကြီးသတင်းတွေ ကို အမြဲကြားနေ၊ သိနေ တာပဲတဲ့ ။ လက်ရှိ အိမ်ထောင်ကဖယ်ဖို့ လုပ် နေပြီဆိုပေမယ့် ဗာရာဏသီနေပြည်တော် စတည်ထောင် တုန်းက ဘယ်သူ့မြေးမှန်းတော့ မသိဘူး။ ဧက ၂၀၀ သိမ်းထားတဲ့ မြေကျယ်ကြီးပေါ်မှာ တပ်ပေါင်း စု တပ်ချုပ်ကြီးလက်ထက်က နံပါတ် ၀ မ်းကစပြီး နံပါတ်ခြောက်ထိ ထိပ်သီး ၆ ယောက်အတွက် စံနန်းတော် ၆ လုံးကို တိုင်းပြည်ငွေတွေနဲ့ ဟီးနေအောင် ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်ကို ပြောင်းမှာ ဆိုပဲ။

ကြည့်စမ်း ပိစိကွေးတို့ ပြည်တွင်းမှာ နေသူတွေတောင် မသိတဲ့ သတင်းတွေ အဲလေ- ကောလ ဟလတွေ ယူအက်စ်ဆိုတဲ့ နေရာက ရွှေမြန်မာတွေဆီ ရောက်နေတာကိုး။ ယူအက်စ်ရောက်ကိုယ်တော် က ဆက်ပြောသေး။ ဘာတဲ့ ဘယ်လောက်ကျယ်တဲ့ ဒြဲကြီးထဲက ဘယ်လောက်ခမ်းနားတဲ့ နန်းတော် အဲလေ အိမ်ကြီး တန်ဆောင်ထဲမှာ ပဲနေနေ ည ည အိပ်မပျော်လို့ အိပ်ဆေးသောက်အိပ်ရမယ့် လူတွေ ပါတဲ့ ။

လူတွေဟာ အများ ရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်လို့ ရချင်ရမယ်။ ဩဇာအာဏာနဲ့ အဖြူကို အမည်းလို့ လုပ်လို့ ရရင်ရမယ်။ ညအချိန် အိပ်ရာထ ရောက်ရင် အမှန်တရားက ပေါ်လာတာပဲတဲ့ ။ ငါ ဘယ်တုန်း က ဘယ်သူကို မတရားပြောခဲ့တယ်။ လုပ်ခဲ့တယ်။ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို မတရား ယူခဲ့တယ်။ အပြစ် မဲ့သူတွေကို မတရားအရေးယူခဲ့တယ်။ လိမ်ညာပြော ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သိတော့ ဒီလိုလူတွေအတွက် အိပ်ခါနီး အချိန်ဟာ ငရဲခန်းပဲတဲ့ ။ တလူးလူး တလိုမ့်လိုမ့်နဲ့ အိပ်မပျော်ဖြစ်ရင်

ဖြစ်၊ အိပ်ပျော်ရင်လည်း အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်ပြီး ဇောချွေးပြန်ရင်း နိုးလာရတယ်ဆိုတာ အဲဒီလို လူမျိုးတွေပဲတဲ့ ။

အိပ်ဆေးတွေသောက်၊ စိတ်ငြိမ်ဆေးတွေသောက်ပြီး လူတောသူတော လွတ်လွတ်လပ်လပ် မသွားရဲ၊ မသွားဝံ့တဲ့ ဘဝလောက် လူဖြစ်ရှုံးတဲ့ ဘဝ ဘယ်ရှိပါ့မလဲတဲ့ ။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ယူအက်စ်ရောက် ရွှေမြန်မာရယ်။ တကယ်တော့ ပိစိကွေးက သူတို့ ကို ဆဒမ်ဟူစိန်လိုကံမျိုး၊ ကဒါဖီ လိုကံမျိုး ကြုံဖို့ သင့်တဲ့ သူတွေလို့ တွေးခဲ့ဖူးတာကလား။ ဆဒမ်ဟူစိန်တို့ ၊ ကဒါဖီတို့ က တစ်ခဏ အတွင်းမှာ ကိစ္စချောရတော့ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုတွေရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုကို ခဏပဲခံပြီး ဘဝနိဂုံးချုပ်သွားကြတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဆိုတဲ့ ပိစိကွေးတို့ ဆီက ပုဂ္ဂိုလ်တချို့ကတော့ ဥပဒေအကာအကွယ်တွေ အောက်မှာ နေရပေမယ့် ကျိုးလန့်စာစားဘဝနဲ့ ညတိုင်း အိပ်ဆေးသောက်၊ စိတ်ငြိမ်ဆေးသောက်ပြီး အန္တိမဘဝကို ရင်ဆိုင်သွားရတာဟာ အသက်ရှင်နေသမျှ နေ့စဉ် ငရဲကျနေရတဲ့ ဘဝလို့ အခုတော့ ပိစိကွေး သဘောပေါက်ပါပြီ။ အင်း - တကယ်တွေးရင် ပိစိကွေးကိုယ်တိုင်လည်း နည်းနည်းလွဲနေ တာပါလား။ မမြင်ရတဲ့ ဘဝဒဏ်ခတ်မှုကို ပိစိကွေး မြင်နိုင်စွမ်းမရှိဘူး။ ယူအက်စ်ရောက်ရွှေမြန်မာ ထောက်ပြပေလို့ သာပေါ့။

သံမဏိနှင်းဆီဂျာနယ် [၂၉-၁-၂၀၁၆၊ ၂/၅၀]
